

JAMES BUCHANAN'A SAYGI*

Yazan: Elinor Ostrom

2009 Nobel Ekonomi Ödülü Sahibi

Tercüme Eden: Serdar Yay

Doç. Dr.

İzmir Demokrasi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

E-mail: serdar.yay@idu.edu.tr

ORCID ID: 0000-0002-8726-744X

Öz

James Buchanan'ı onurlandırmak hem bir şeref hem de bir ayrıcalıktır. Bu yazıda, onun çalışmalarının hem kendi araştırmalarıma hem de Siyaset Teorisi ve Politika Analizi Atölyesi'nde yer alan meslektaşlarıma olan etkilerini ele alıyorum. The Calculus of Consent (Oybirliğinin Hesabı) adlı eser, yurttaşların kendi kendilerini nasıl örgütleyebildiklerini ve bu örgütlenmenin sınırlarını anlamaya katkı sağlamış, Amerika Birleşik Devletleri'nde bu alandaki birçok çalışmaya ilham vermiştir. Son yıllarda ise ortak kullanım alanlarından faydalanan grupların bu kaynakları ne zaman ve nasıl birlikte yönettiklerini inceleyen araştırmalar, Buchanan'ın çalışmalarından önemli ölçüde etkilenmiştir.

James Buchanan'ın hayatıma yaptığı pek çok katkı dolayısıyla duyduğum derin minnettarlığı sizlerle paylaşmaya davet edilmek benim için büyük bir onurdur. Buchanan hayatımı pek çok açıdan etkilemiştir. Her şeyden önce, akademik kariyerim boyunca onun bilimsel çalışmaları düşünce dünyamı ve araştırmalarımı şekillendirmiştir. Aynı zamanda, nezaketi ve zarafeti de pek çok durumda takdire şayan olmuştur. Özellikle kariyerimin başlarında, kadın akademisyenlerin her

* Bu çalışmada bilimsel araştırma ve yayın etiği ilkelerine uyulmuştur.

Çalışma, “Ostrom, E., (2011), *Honoring James Buchanan, Journal of Economic Behavior & Organization*, 80 (2): 370-373.” isimli makalenin tercümesidir. Makalenin yayın hakları *Journal of Economic Behavior & Organization* dergisine aittir.

zaman nazikçe karşılanmadığı bir dönemde, Jim Buchanan son derece saygılı bir meslektaş olmuş ve bana yaklaşımı Vincent Ostrom'a gösterdiğinden farklı olmamıştır. O dönemde gösterdiği mesleki dayanışmayı derinden takdir etmişimdir ve bugün hâlâ takdirle anmaktayım.

1960'ların başında UCLA'de yüksek lisans öğrencisi olma şansına sahip oldum. Resmi olarak siyaset bilimi alanında doktora yapmış olsam da, yerel yönetim üzerine çalışan disiplinlerarası bir çalışma grubunun da üyesiydim. Bu süreçte hem iktisatçılarla hem de siyaset bilimcilerle birlikte çalışmaya alıştım ve siyaset bilimiyle birlikte birçok iktisat dersine de katıldım. Çalışma grubumuzun akademik kadrosunda Jack Hirshleifer, Dwaine Marvick, Vincent Ostrom ve Charles Tiebout gibi isimler yer alıyordu. Yerel yönetimi en iyi nasıl kavramsallaştırabileceğimize dair yoğun tartışmalar yürütülüyordu. 1962 yılında yayımlanan Buchanan ve Tullock'un *The Calculus of Consent* adlı eseri, kent alanlarında farklı ölçeklerde ortaya çıkan sorunları yurttaşların nasıl çözebileceğini anlamaya çalışan meslektaşlar arasında ciddi şekilde ele alınmıştı. Bu gruptaki hiç kimse, yurttaşların sorun çözme kapasitesinden yoksun olduğunu varsaymıyordu. Oysa UCLA'deki diğer bazı öğretim üyeleri, çoğu kentsel problemin çözümünde merkezi yetkiye sahip hükümet görevlilerinin önceliğini vurguluyordu.

Esasen, Ostrom ve arkadaşları (1961), büyük bir metropol bölgesine hizmet veren tek ve merkezi bir kamu yönetimi yapısının ne öz-yönetim ne de etkinlik açısından uygun olmadığını göstermek için yoğun şekilde çalışmışlardır. Buchanan ve Tullock'tan hepimizin öğrendiği temel derslerden biri, *The Calculus of Consent* adlı eserlerinin 114. sayfasında şu sözlerle ifade edilmektedir:

“Gerek yerinden yönetim gerekse birimlerin büyüklüğü, kolektif eylemlerin mümkün olduğunca küçük siyasi birimler içinde örgütlenmesinin daha uygun olduğunu göstermektedir. Büyük ölçekli örgütlenmeler ise ancak, yerel ve adem-i merkeziyetçi çözümlerle giderilemeyen çok önemli dışsallıklar varsa haklı görülebilir.”

Keşke bu alıntıyı bir postere bastırıp ziyaret ettiğim her üniversitenin duvarına asabilsem ve kamu politikası ile kentsel yönetim ders kitaplarının içine entegre ettirebilsem! Ne yazık ki, birçok sosyal bilimci bu temel fikri unutmuş durumdadır. Öğrenciler üniversiteye ilk geldiklerinde hocalarına “*demokrasi nedir?*” diye sorduklarında çoğu zaman “*demokrasi, yöneticileri oylamaktır*” cevabını alırlar. Oysa anayasal karar alma süreçlerine vatandaşların çok ölçekli katılımına pek az

atıf yapılır. Üstelik “*anayasa*” kavramı da zaman içinde ciddi biçimde saptırılmıştır. Bazı öğrenciler başlangıçta anayasayı, ulusal yönetim hakkında ölü beyaz adamlar tarafından yazılmış bir kâğıt parçası olarak düşünmektedir. Vatandaşların kendi kurallarını kendilerinin oluşturabileceği, yerel topluluk düzeyinde ve daha üst seviyelerde bir şeyleri organize etme mücadelesine girebileceği fikri, ne yazık ki birçok sosyal bilim ders kitabında ve dersinde unutulmuş durumdadır (ancak bkz. Ostrom, 1987, 2011; Sabetti ve diğerleri, 2009). Bu nedenle, burada bulunmamın amacı Jim’e (Buchanan) olan takdirimi sunmak ve salondaki tüm gençlere onun eserlerini öğrenip öğretmeleri çağrısında bulunmaktır. Bu eserler arasında uzun bir liste sayılabilir, ancak özellikle şu üç çalışmaya dikkat çekmek isterim: “*An Economic Theory of Clubs*” (1965), *The Demand and Supply of Public Goods* (1968) ve Geoffrey Brennan ile birlikte kaleme aldığı *The Reason of Rules: Constitutional Political Economy* (1985). Günümüzde Buchanan’ın fikirlerini güçlü biçimde destekleyen önemli sayıda ampirik araştırma da mevcuttur.

UCLA’de yüksek lisans öğrencisiyken bir dönemlik bir araştırma seminerine katılma şansına sahip oldum. Bu seminerde her birimiz Los Angeles ve komşu metropol bölgelerin altındaki yeraltı suyu havzalarından birini inceledik ve karşılaştıkları kurumsal sorunları raporladık. Bana Los Angeles metropol alanının batı kıyısı boyunca uzanan ve birden çok idari birim ile özel mülk sahibinin üzerinde bulunduğu West Basin havzası atanmıştı.

West Basin Su Birliği’nin toplantılarına katıldım ve onların gelecekte uymak istedikleri kuralları belirleme sürecinde nasıl çaba gösterdiklerini izledim. Yeni kurallar içeren yeni örgütlenmelerin oluşturulması sürecinde bazı bireylerin nasıl “*kamu girişimcisi*” rolünü üstlendiklerine şahit oldum. Nihayetinde, 1960’larda karşı karşıya kaldıkları ciddi yeraltı suyu aşırı kullanım sorununu çözmek üzere yeni kurumlar tasarlamak için kullandıkları çeşitli stratejileri konu alan doktora tezimi tamamlamak üzere bu alanda birkaç yıl daha araştırma yaptım (Ostrom, 1965; ayrıca bkz. Blomquist, 1992; Steed, 2010).

Hardin’in (1968) ve Olson’un (1965) çalışmaları, bizim çalışma grubumuz faaliyet gösterdiği sırada henüz yayımlanmamıştı. Bu nedenle, grupların kendi yerel kurumlarını geliştirirken karşılaştıkları sorunlara dair farkındalığım, Hardin ve Olson’dan değil, Buchanan ve Tullock’tan kaynaklandı. Buchanan ve Tullock, yerel bir topluluğun örgütlenmesini bir zorluk olarak görseler de bunu imkânsız saymazlar. Oysa Garrett Hardin, sıradan yurttaşların kendi kurallarını

tasarımlarını imkânsız olarak görür. Mancur Olson ise, çoğu grubun kolektif eylem sorunlarını çözmesinin zor olduğunu düşünür, ancak bunu olanaksız olarak değerlendirmez. 1960'ların sonuna gelindiğinde, yurttaşların kendi kurumlarını oluşturmadaki rolü üzerine çeşitli görüşler ortaya çıkmıştı.

Pek çok kişi Hardin ve Olson'un bakış açılarıyla uyumlu politika önerilerini benimserken, ben her zaman yerel yönetimle ilgili olarak Buchanan'ın çalışmalarının akademide daha ciddiye alınması gerektiğini savundum (örneğin bkz. Ostrom, 1968). Pek çok akademisyen ve politika analisti demokrasiyi yalnızca ulusal düzeyde tartışılması gereken bir olgu olarak, pek çok araştırmacı ise küçük ölçekli birimleri geçmişe ait yapılar olarak görmektedir. Ancak şahsen küçük ve orta ölçekli yönetim birimlerinin demokratik sistemlerin uzun vadeli sürdürülebilirliği için vazgeçilmez olduğunu düşünüyorum. İnsanlar daha küçük birimlerin oluşturulması ve işletilmesi konusunda deneyim kazanmazlarsa, çok büyük birimlere aşırı güven, siyasetçilerin rant arayışına girmesi ve hem yasama hem de yürütme organlarının faaliyetleriyle demokratik ilkelerin altının oyulması riskini artırır.

Buchanan'ın çalışmaları ve Los Angeles'ta yapılan çok merkezli örgütlenme analizleri sonucunda, yeni kuramların test edilmesi ve geliştirilmesi amacıyla çok yöntemli yoğun bir araştırma programı geliştirdik (Poteete ve diğerleri, 2010).

“Çok merkezlilik (polycentricity)” kavramı ilk kez Ostrom, Tiebout ve Warren tarafından geliştirilmiş olup, çalışmalarımızın büyük kısmı için belirleyici olmuştur (McGinnis, 1999a, 1999b, 2000). Ancak bu terim ne yazık ki bazı kişilerde kafa karışıklığına neden olmuştur. Başlangıçtaki fikir şuydu: Bir okul bölgesi, bir park gibi hizmet sunan küçük birimler varsa, aynı bölgede başka hizmetlerin daha büyük ölçekte organize edilmesi gerekir. Tüm kentsel hizmetler aynı ölçekte üretilip tüketilmez. Ancak bir bölgede küçük, orta ve büyük ölçekli yönetim birimlerinden oluşan çok merkezli bir sistem varsa, bu durum kaotik olmaz. Aksine, bu tür bir sistemde *oybirliğinin hesabı* (calculus of consent) daha kapsamlı biçimde geliştirilebilir (Ostrom, 2008a, 2008b). Araştırmalarımız bu bulgunun önemini açıkça ortaya koymuştur.

Kentsel hizmet sunumu ve ortak kullanım alanları üzerine yapılan kapsamlı çalışmalar (Ostrom ve diğerleri, 1973, 1994; Gibson ve diğerleri, 2000; Oakerson ve Parks, 1989, 2011) göstermiştir ki, karşılaştıkları sınırlamalara rağmen hem kentsel hem de kırsal alanlardaki topluluklar, yerel hizmetleri sağlamak ve ortak

üretim yapmak üzere kendi kendilerini organize edebilmişlerdir. Pek çok politika analisti, önemli dış kaynaklar ve ulusal düzeyde yukarıdan aşağıya bir planlama olmaksızın kamu mallarının ve sürdürülebilir ortak kullanım alanlarının sağlanamayacağını varsaymaktadır. Bu varsayım yanlıştır. Aynı şekilde, yerel toplulukların her zaman kolektif eylem sorunlarını çözebileceği varsayımı da yanlıştır. Bu hizmetlerin etkili biçimde sunulmasını sağlayacak yolları bulmak ciddi bir mücadele gerektirir. Ancak kamu girişimcileri, vatandaşlarla yakın çalışarak yerel yetenek ve kaynakların bir karışımını kullanmak suretiyle hizmetleri organize etmenin yeni yollarını sıklıkla bulabilmektedir (Dietz ve diğerleri, 2003). Yönetim sistemleri küçükten çok büyüğe doğru katmanlı ve çok merkezli biçimde yapılandırıldığında, çok ölçekli kolektif eylem sorunları ele alınabilir ve sıklıkla çözülebilir.

Yerel halkın kamu sektörüne dair sorunları etkili biçimde organize olarak çözemeyeceği varsayımı, dünyanın birçok yerinde, yerel kamu hizmetlerinden sorumlu olan çok büyük yönetim birimlerine yasal sorumluluk verilmesine yol açmıştır. Ancak bu birimler genellikle bu görevleri yerine getirecek kaynaklardan yoksundur ve üzerlerine düşen görevlerle baş edememektedir. Yerel kamu malları ve ortak kullanım alanlarının sağlanmasını bölgesel, ulusal veya uluslararası yönetimlere bırakmak, yerel sorunları çözme yetkisini yerel yöneticilerden ve vatandaşlardan uzaklaştırmaktadır. Oysa yerel koşullar bölgeden bölgeye değişkenlik göstermektedir.

Araştırmalar, yüksek performansın genellikle ulusal sistemler içinde yer alan, farklı ölçeklerdeki kamu ve özel girişimlerin iş birliği ve rekabet içinde çalıştığı etkili yerel kamu ekonomilerinde ortaya çıktığını göstermektedir. Yerel kamu ekonomileri ne tamamen piyasa temellidir ne de basit bir hiyerarşidir. Çok merkezli bir yapıda, hanehalkları üreticilerle sınırsız takas yapamaz; kararlar kolektif tüketim birimleri adına alınır. Bu birimler, çok katmanlı devlet yapılarıyla birlikte, kendi kendini örgütlemiş topluluk ve birliklerden oluşur. Kamu mallarının ve hizmetlerinin sağlanması için vergi ve kullanıcı ücretleri toplarlar. Ayrıca, kamu güvenliği, eğitim ve sağlık gibi alanlarda vatandaşların birlikte üretim sürecine katılımını da güçlendirirler (Parks ve diğerleri, 1981). Kamu ekonomisinde yer alan birimler, yatay ve dikey düzeyde kapsamlı ilişkiler içinde bulunurlar. Bir kamu ekonomisinin yapısı ve performansı yalnızca tek birim düzeyinde değil, aynı zamanda örgütler arası düzeyde de analiz edilmelidir.

Çok merkezli teoriye ait temel varsayımlar, kentsel alanların incelenmesine uygulandığında şu şekilde özetlenebilir:

1. Kamu mal ve hizmetleri, üretim fonksiyonları ve etkilerinin ölçeği bakımından önemli ölçüde farklılık gösterir.
2. Kamu mal ve hizmetlerine ilişkin tercihleri birbirine görece yakın olan bireyler, genellikle aynı mahallelerde yoğunlaşırlar. Mahalle içindeki tercihler, genellikle tüm metropol bölgeye kıyasla daha homojendir.
3. Birden çok idarî bölgede yaşayan yurttaşlar, diğer bölgelerdeki sorunların nasıl ele alındığını görüp duyarak herhangi bir bölgenin performansı hakkında daha fazla bilgi edinirler.
4. Kapsam ve ölçek bakımından farklılaşan çok sayıda idarî birimin varlığı, yurttaşlara kendileri için en önemli hizmet paketlerini seçme, tercih ve endişelerini dile getirme, hatta gerekirse başka bir idari bölgeye taşınma konusunda daha etkili bir seçenek sunar.
5. Bir metropol alanda kentsel mal ve hizmetlerin potansiyel üreticilerinin fazla olması, seçilmiş yöneticilere üretici tercihi açısından daha geniş imkânlar sunar.
6. Sözleşmeler için rekabet etmek zorunda olan üreticiler, yenilikçi teknolojiler bulma, etkili ekip üretimini ve yurttaşların birlikte üretime katılımını teşvik etme konusunda daha istekli olurlar; böylece kendi performanslarını artırmaya çalışırlar (Ostrom, 2008a, 2008b; Ostrom ve diğerleri, 1978).

Bu şekilde yeniden biçimlendirilmiş rekabet modeli -kentsel bir mahallede sorun çözmek ve hizmet sağlamak üzere yurttaşları kazanmak için verilen mücadele- ortak malların sağlanması ve üretimine ilişkin fırsatçılığı tamamen ortadan kaldıramasa da, fırsatçı davranışı azaltmanın bir yoludur. Yurttaşların, mahalle düzeyinde kolektif tüketim birimleri oluşturmaya imkân tanımak, yüz yüze iletişimi teşvik eder ve ortak anlayışların oluşmasını sağlar. Buna karşılık, daha büyük kolektif tüketim birimleri oluşturmak, zengin bireylerin vergi yükünden kaçınmak için “vergi cennetlerine” sığınmasını ve başka bölgelerdeki yurttaşların katkılarından bedavacı şekilde faydalanmasını zorlaştırır. Büyük birimler ayrıca,

büyük ölçekli etkileri olan kentsel mal ve hizmetlerin sağlanması ve üretimiyle daha etkin biçimde baş edebilir.

Üzerinde yoğunlaştığımız hizmetlerden biri Amerika'daki kentsel güvenlik ve polis hizmetleriydi (Parks, 1976; Ostrom ve diğerleri, 1979). Zaman zaman insanlara şaka yollu olarak, *“birçok akademisyenden daha fazla polis arabasına bindim”* dediğim olur. Pek çok cezaevini de ziyaret ettim. Ancak en önemlisi, yurttaşlar tarafından oluşturulmuş bağımsız bir topluluğa hizmet eden polis memurlarının yurttaşlara nasıl davrandığını gözlemleme imkânım oldu. Eğer merkezi bir şehirde, büyük bir metropol polis departmanı tarafından hizmet alıyorsanız, vatandaşlara farklı muamele edilir. Çok büyük birimde çalışan birçok polis memuru, kendilerini vatandaşlara karşı sorumlu hissetmez.

Görev süreleri belirli saatlerle sınırlıdır ve bambaşka bir zihniyetle çalışırlar. Sekiz saat boyunca büyük bir polis birimine ait bir polis aracıyla devriye gezdiğinizde, bu memurların görev yaptıkları bölgeyi aslında pek tanımadıklarını görürsünüz çünkü görev rotasyonları çok sık değişir. Oysa orta büyüklükteki bir polis birimiyle devriye gezdiğimde, memurlar genellikle bana yerel topluluğu, sorunlu bölgeleri ve genellikle sorun çıkmayan bölgeleri anlatırlardı. Potansiyel sorun alanlarını önceden fark etmeye çalışırlardı. Bazı durumlarda, sorunlu davranış sergileyen gençleri cezaevine götürmek yerine evlerine bırakıp aileleriyle doğrudan görüşürlerdi. Gençlerde ilk kez gözlemlenen sorunlu davranışlarda hemen cezaya başvurmazlardı. Buna karşın büyük şehirlerdeki memurlar, küçük suçlar işleyen gençleri genellikle doğrudan adli işleme alırlar. Büyük şehirlerdeki cezaevleri gençlerle dolup taşmaktadır. Merkezi şehir bölgelerinde güvenlik uygulamalarıyla ilgili sorunlar zamanla artmış ve bu durum, kentsel yönetişimin gitgide daha büyük birimlere kaydırılmasıyla yakından ilişkili olmuştur.

Buchanan'ın çalışmaları, dünyanın dört bir yanındaki çeşitli halkların, küçük ve orta ölçekli ortak kullanım alanlarına giriş ve kullanım kurallarını kendi başlarına organize etme yeteneklerine dair yürüttüğümüz kapsamlı çalışmalara da önemli bir ilham kaynağı olmuştur. Bu tür öz-örgütlü kaynak yönetim sistemleri her yerde ve her zaman güçlü biçimde ortaya çıkmasa da, yakın zamana kadar ders kitaplarının öngördüğünden çok daha sık görülmektedir. Ayrıca, kaynak kullanıcılarının geliştirdiği kural çeşitliliği de son derece dikkat çekicidir (Cox ve diğerleri, 2010).

Görüldüğü üzere, Jim Buchanan'ın çalışmaları benim için, Vincent Ostrom için, Indiana Üniversitesi'ndeki Siyaset Teorisi ve Politika Analizi Atölyesi'nde yer alan

tüm meslektaşlarımız için ve ABD ile diğer ülkelerdeki çok sayıda akademisyen için büyük bir ilham kaynağı olmuştur. Onun çalışmaları, demokratik bir sistemin zaman içinde sürdürülebilirliğini inceleyen literatür için kurucu bir zemin teşkil etmektedir. Mezuniyet sonrası öğrencilik yıllarımda Buchanan'ın eserleriyle tanışmış olmaktan ve o günden bu yana onu okumaya devam etmekten dolayı derin bir minnettarlık duyuyorum. Onun çalışmaları, yıllar boyunca zengin ve verimli bir araştırma programının temelini oluşturmuştur.

Kaynakça

Blomquist, W., (1992), *Dividing the Waters: Governing Groundwater in Southern California*. ICS Press, San Francisco, CA.

Brennan, G., Buchanan, J., (1985), *The Reason of Rules: Constitutional Political Economy*. Cambridge University Press, New York.

Buchanan, J. M., (1965), An Economic Theory of Clubs. *Economica* 32 (125), 1–14.

Buchanan, J. M., (1968), *The Demand and Supply of Public Goods*. Rand McNally, Chicago, IL.

Buchanan, J. M., Tullock, G., (1962), *The Calculus of Consent*. University of Michigan Press, Ann Arbor.

Cox, M., Arnold, G., Villamayor Tomás, S., (2010), A review of design principles for community-based natural resource management. *Ecology and Society* 15 (4), 38 [online].

Dietz, T., Ostrom, E., Stern, P., (2003), The struggle to govern the commons. *Science* 302 (5652), 1907–1912.

Gibson, C., McKean, M., Ostrom, E., (2000), Explaining deforestation: the role of local institutions. In: Gibson, C., McKean, M., Ostrom, E. (Eds.), *People and Forests: Communities, Institutions, and Governance*. MIT Press, Cambridge, MA, pp. 1–26.

Hardin, G., (1968), The Tragedy of the Commons. *Science* 162 (3859), 1243–1248.

McGinnis, M. (Ed.), (1999a), *Polycentric Governance and Development: Readings from the Workshop in Political Theory and Policy Analysis*. University of Michigan Press, Ann Arbor.

McGinnis, M. (Ed.), (1999b), *Polycentricity and Local Public Economies: Readings from the Workshop in Political Theory and Policy Analysis*. University of Michigan Press, Ann Arbor.

McGinnis, M. (Ed.), (2000), *Polycentric Games and Institutions: Readings from the Workshop in Political Theory and Policy Analysis*. University of Michigan Press, Ann Arbor.

Oakerson, R. J., Parks, R. B., (1989), *Local Government Constitutions: A Different View of Metropolitan Governance*. *American Review of Public Administration* 19 (4), 279–294.

Oakerson, R. J., Parks, R. B., (2011), *The Study of Local Public Economies: Multi-Organizational, Multi-Level Institutional Analysis And Development*. *Policy Studies Journal* 39 (1), 147–167.

Olson, M., (1965), *The Logic of Collective Action: Public Goods and the Theory of Groups*. Harvard University Press, Cambridge, MA.

Ostrom, E., (1965), *Public Entrepreneurship: A Case Study in Ground Water Basin Management*. PhD diss., University of California, Los Angeles.

Ostrom, E., (1968), *Some Postulated Effects of Learning on Constitutional Behavior*. *Public Choice* 5, 87–104.

Ostrom, V., (1987), *Buchanan and the Constitutional Bases of Political Decision Making*. *PS: Political Science and Politics* 20 (2), 242–246.

Ostrom, V., (2008a), *The Intellectual Crisis in American Public Administration*, 3rd ed. University of Alabama Press, Tuscaloosa, First published in 1973.

Ostrom, V., (2008b), *The Political Theory of a Compound Republic: Designing the American Experiment*, 3rd ed. Lexington Books, Lanham, MD, First published in 1971.

Ostrom, V., (2011), *The Quest to Understand Human Affairs: Natural Resources Policy and Essays on Community and Collective Choice*, vol. 1. Edited by Barbara Allen. Lanham, MD: Lexington Books.

Ostrom, V., Tiebout, C. M., Warren, R., (1961), The organization of government in metropolitan areas: a theoretical inquiry. *American Political Science Review*, 55 (4), 831–842.

Ostrom, E., Baugh, W. H., Guarasci, R., Parks, R. B., Whitaker, G. P., (1973), *Community Organization and the Provision of Police Services*. Sage, Beverly Hills, CA. Ostrom, E., Parks, R.B., Whitaker, G.P., 1978. Policing: is there a system? In: May, J.V., Wildavsky, A.B. (Eds.), *The Policy Cycle*. Sage, Beverly Hills, CA, pp. 111–143.

Ostrom, E., Parks, R. B., Percy, S. L., Whitaker, G. P., (1979), Evaluating police organization. *Public Productivity Review* 3 (3), 3–27.

Ostrom, E., Gardner, R., Walker, J., (1994), *Rules, Games, and Common-Pool Resources*. University of Michigan Press, Ann Arbor.

Parks, R. B., (1976), Police Patrol in Metropolitan Areas: Implications for Restructuring the Police. In: Ostrom, E. (Ed.), *The Delivery of Urban Services: Outcomes of Change*. Sage, Beverly Hills, CA, pp. 261–282.

Parks, R. B., Baker, P., Kiser, L., Oakerson, R. J., Ostrom, E., Ostrom, V., Percy, S. L., Vandivort, M., Whitaker, G. P., Wilson, R., (1981), Consumers as Coproducers of Public Services: Some Economic and Institutional Considerations. *Policy Studies Journal* 9 (7), 1001–1011.

Poteete, A., Janssen, M., Ostrom, E., (2010), *Working Together: Collective Action, the Commons, and Multiple Methods in Practice*. Princeton University Press, Princeton, NJ.

Sabetti, F., Allen, B., Sproule-Jones, M. (Eds.), (2009), The Practice of Constitutional Development: Vincent Ostrom's Quest to Understand Human Affairs. Lexington Books, Lanham, MD.

Steed, B., (2010), Natural Forces, Human Choices: An Over-time Study of Responses to Biophysical and Human-induced Disturbance in Los Angeles California Groundwater Governance. PhD diss., Indiana University.